

[Jørgen Jørgensen.]

med til den ændring, som ministeren har foreslået og udvalgets flertal har tiltrådt, hvorved der åbnes mulighed for at få skole-nævn oprettet, når der viser sig en virkelig betydelig interesse hos befolkningen det pågældende sted.

Jeg takker ministeren for den imøde-kommenhed, han her har vist. Tiltrods for, at der var et stort flertal, der støttede ministerens oprindelige forslag, har mini-steren vist imødekommenhed overfor de synspunkter, som jeg og enkelte andre har gjort os til talsmænd for. Og selvom det, vi havde ønsket, ikke er opnået helt, vil jeg alligevel, som forholdene er, anbefale at stemme for det ændringsforslag, der er stillet af ministeren og tiltrådt af udvalgets flertal.

Må jeg dernæst med hensyn til amtsskole-konsulenterne sige et par ord. Amtsskolekon-sulentstillingen anser jeg for særdeles betyd-ningsfuld. Jeg tror, man har ret til at sige, at folkeskoleloven af 1937 praktisk talt ikke ville kunne gennemføres uden den bistand, som amtsskolekonsulenterne har ydet og vil være i stand til at yde i årene, der kommer. 1937-ordningens gennemførelse har krævet udarbejdelse af planer i hvert eneste sogn landet over om en nyordning af skolevæsenet, og det har givet amts-skolekonsulenterne et meget omfattende arbejde, som de har røgtet på en aldeles udmærket måde. De har i det store og hele vist en særdeles enestående evne til at få forhandlinger i stand mellem de mod-stridende synspunkter, som jo næsten altid findes i et sogn, når en nyordning skal gennemføres, og der er virkelig kommet tilfredsstillende resultater ud af det. På et eller andet tidspunkt må 1937-ordningen naturligvis være gennemført, og det var ønskeligt, at der ikke gik altfor mange år, men nogen tid kommer der vel til at gå på grund af byggevanskelighederne. Man må imidlertid regne med, at ordningen er gennemført indenfor et rimeligt åremål. Dermed mener jeg imidlertid ingenlunde, at amtsskolekonsulenternes opgave skulle være udtømt. Da 1933-loven om amtsskole-konsulenter blev gennemført, var det ikke absolut med gennemførelsen af en ny skoleordning for øje. Man havde tiltænkt amtsskolekonsulenterne en opgave af mere pædagogisk karakter, og det er klart, at den dag, da arbejdet med den praktiske gennemførelse af folkeskoleloven ikke læn-gere optager konsulenternes tid, som det gør nu, foreligger der en række andre pro-

blemer og opgaver, som netop disse prak-tiske skolefolk vil være særdeles velegnede til at løse. De kan da være rådgivere og vejledere for lærerne i skolearbejdet i amtsrådskre-dsen og være med i arbejdet for aftenskolen og ungdomsskolen, som det også er nævnt her i betænkningen. Der vil være særdeles god anvendelse for de praktiske erfarne skolemænd, som konsulenterne er.

Jeg beklager, at man ikke har kunnet fastholde den stilling for amtsskolekon-sulenterne, som ministeren havde foreslået, men under hensyn til den modstand, der var mod nyordningen, må jeg dog mene, at amtsskolekonsulenterne vil kunne være tilfredse med den stilling, de får efter ændringsforslaget. For mig er det afgørende, at amtsskolekonsulenterne får en ansæt-telse, der skaber den tryghed, som er en betingelse for, at vi tør forvente, at de virkelig velegnede folk vil melde sig, når en stilling skal besættes. Den lærer, der skal gå fra et arbejde i skolen, som han sætter pris på, fra en skolekreds, som nødvendig vil undvære ham, må have sikkerhed for, når han går fra den gerning, at han da ikke går ind til noget tilfældigt, hvorved han, selvom han udfylder sin plads, dog en skønne dag på grund af en eller anden tilfældighed kan risikere sin stilling. Jeg mener derfor, at den ordning, der nu er skabt med hensyn til amtsskolekonsulen-ternes ansættelse, er bedre end den, der findes nu, og jeg kan også på dette om-råde anbefale, at man gennemfører ændringsforslaget.

Der har været nævnt spørgsmålet om præstens ret til at overvære kristendoms-undervisningen i skolen. Herom er der ikke foreslået nogen ændring af ministerens op-rindelige forslag. Jeg tror, ministeren vil være enig med mig i, at det i og for sig ikke er nogen helt tilfredsstillende løsning, at vi gennemfører en ordning, som befolk-ningen for Københavns vedkommende og for Sønderjyllands vedkommende egentlig ikke er særlig glad for. Jeg er derfor ikke glad ved at skulle påtvinge København og Sønderjylland en anden ordning med hensyn til præstens stilling til skolen, end man selv har ønsket de pågældende steder. Men hele spørgsmålet om præsternes stilling i skolen har jo gennem mange år været et stort stridsspørgsmål også indenfor be-folkningen, og nu har man fundet en løs-ning i kommissionens forslag og i mini-sterens forslag, hvortil man har opnået så godt som enstemmig tilslutning, og det lægger jeg megen vægt på.